



ÜRKÜTÜRKEN DÜŞÜNDÜREN RESİMLER

Galeri x-ist'in kapısından biraz korkarak girdim, itiraf etmeliyim. Çünkü daha önce Milliyet Sanat dergisini hazırlarken bazılarının fotoğraflarını görüp ekranın karşısına çakılı kaldığım resimlerinin kendileri kim bilir nasıl bir etki yaratacağı üzerimde, bilemiyordum.

Bir garip dünya, Bahadır Baruter'in resimlerinde kurduğu... Aslında böyle deyiş de kurtulunacak gibi değil, çünkü fantastik bir dünyayı resmediyor mus gibi görünüyor, bütün yaptıkları evlerimizin içine girip görünen 'mutlu' aile tablolarının yıldızlarını kazımak... Ne çıkarıyor altından?

Gelecekte kendilerinininki gibi kan kusup kızık şerbeti içtim diyen aileler kuracak olan kız çocukları, koca bir gergedanın işgal ettiği, bir yatağın başında yüzlerinde savaş boyalarıyla kurban törenine hazırlanan kan kocalar, evin karanlığında zayıf bir mum ışığıyla aydınlanmaya çalışırken kendini mutlu olduğuna ikna eden anneler... Ve aklını kan bürümüş türkütücü bakışlı koca gözler... Aksi gibi de gözünüzün tam beğine dikilmiş durumdalar, kaçırıyor musunuz bakışlarınızı...

SORULARIN CEVABI YOK

Serginin adı 'Evim Güzel Evim'... Daha önceki sergisinin adı da 'Senin Ailen Bir Yalan Yavrum'du Bahadır Baruter'in... Anlaşılacağı gibi insanların kendilerini yalnızlıktan korumak için inşa ettikleri hapisanelerle, bu dört duvar arasında mutlu aile masallarını yazmaktaki inatlarıyla derdi var... O kutsal duvarlar arkasında ne dayaklar, ne tacizler, ne cinayetler, ne mutsuzluklar, ne kalabalık yalnızlıklar yaşadığını ifşa etmek istiyor.

'Peki ne öneriyor karşılığında?' diye sorarsanız,



ASU MARO
asulmaro@milliyet.com.tr

PARÇALI BULUTLU

"Resmini yapıyorum sadece" diyor, Vatan dan Özlem Öztürk'e; "Doktor değil hastayım çünkü ben de." Ve en az resimleri kadar çarpıcı başka cümleler kuruyor: "Doğadan ve birbirimizden korktuğumuz için ev denen sığınakları inşa ettik. Yalnızlıktan korktuğumuz için önce dip dibе, sonra üst üste istiflendik. 18. kattaki sığınacağımızı sahte çiçeklerle süsleyip, bitki desenli perdelerle simsıkı örttüğümüz gözlemlerini."

Bizim dizilerden, filmlerden hemen önce inciniveren, bu yızden resmî makamlarca korumaya alınan 'aile kurumumuz'u mercek altına alan, adam akıllı da sallayan resimler, Bahadır Baruter'in kiler. Tahmin ettiğim gibi de insanı sarsan, sersemleten, türküten ve düşündürten resimler... Yalnız kalmamak, 'norm'lara uyum, aykırı kalmamak, toplumun bizden beklemediklerini yerine getirmek uğruna nelere eyvallah diyor, biricik hayatımızı nelere teslim ediyoruz...

Yapayalnız kalalım demiyorum, buna karşılık... Sadece neyi seçtiğimizi bilelim... Bahadır Baruter'in dediği gibi evlilik bir şirket, ev de onun ofisi ise, belediyeye haber verip bir anlaşmaya imza atarak bir ömür bir ofisten ötekine gitmeyi mi taahhüt etmiş oluyoruz acaba? Yoksa bir arada olmanın tek bağlayıcı tuğlalarının sevgi olduğu bir formülü var mı?

Bahadır Baruter'in olağanüstü resimlerine bakarken bu sorular dolanıyor kafamda... Cevap? Yok... Ben de doktor değilim neticede...

BU FİLME DESTEK OLABİLİRSİNİZ

Bugün, perdede görmeyi çok isteyeceğim bir hikayeyle karşılaştım: **İsmi 'Toz Bezi'**. Yani çekiliş bittiği zaman adı bu olacak. **Yazar ve yönetmen Ahu Öztürk**, çocukluğunda İstanbul'a ziyaret geldiği teyzesinin 'gündelikçi' olduğunu ve bunun 'utanılması' gereken bir sır olduğunu öğrendiği andan yola çıkarak yazmış, senaryoyu.

Evlere temizliğe giden, hayata ve şehre tutunmaya çalışan iki kadının hikayesini anlatmak istemiş. Beni en çok ilgilendiren yanı da, kadınların çoğunlukla tuzu biberi, süsü, çiçeği ama en

iyi ihtimalle 'yardımcı karakteri' olduğu sinemamızda, kadınlar tarafından yapıp kadınları anlatacak bir film olması.

Nazan Kesal, Asiye Dinçsoy, Serra Yılmaz ve Didem İnselel'in oynayacağı film çekimlerine 21 Mayıs'ta başlanacak ama tamamlanmak için sizin, benim, bizim desteğimize ihtiyacı var. **Indiegogo** sitesine (<https://www.indiegogo.com/projects/dust-cloth-toz-bezi-pacike-toze#pledges>) girerseniz, hem projeye dair daha çok bilgi edinebilir, hem de belki destek olabilirsiniz...